

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל ראשון יובל פורת ז"ל

בן עליזה וטוביה

נולד בפצאל

בתאריך כ"ח בניסן תשל"ה, 9/4/1975

התגורר בפצאל

התגייס בדצמבר 1993

שרת בחיל השיריון

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך ז' בתמוז תשנ"ו, 24/6/1996

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 14 קבר: 1

הותיר אחריו הורים ושני אחים

בן 21 בנפלו

קורות חיים

בן עליזה וטוביה-שם-טוב. נולד ביום כ"ח בניסן תשל"ה (9.4.1975) במושב פצאל, בו גדל והתחנך. אחיהם הבכור של יהל ונעם. יובל החל את לימודיו בבית-הספר היסודי "גפנים" בבקעת הירדן, המשיך לחטיבת הביניים "ירדן" במעלה אפרים וסיים בבית החינוך המשותף "נווה איתן" שבקיבוץ נווה איתן, שם למד במגמה הביולוגית.

בתחילת חודש דצמבר 1993 התגייס יובל לצה"ל. לאחר הטירונות החל במסלול הכשרה בבית-הספר לשריון, סיים קורס מפקדי טנקים והוסמך כמש"ק מג"ח וכתותחן. עוד בתחילת דרכו הצבאית העידו מפקדיו כי יובל חדור מוטיבציה, חש גאווה על שהוא שריונר ומפגין רצון עז להצליח ולהתקדם. יובל היה אדם אסרטיבי, מודע למעשיו ובעל הערכה עצמית גבוהה. כשחש צורך להגיד דברים - אמר אותם. תכונות אלה הפכו אותו לבולט ולאהוד בקרב חבריו. כאשר סיים את ההכשרה הוצב לשרת בגדוד "גור" של עוצבת "כפיר" בחיל השריון. במהלך שירותו שימש בתפקידים שונים במחלקת המבצעים של הגדוד וקודם לסמל מחלקת המבצעים. מפקדיו התרשמו מאופן תפקודו והעידו כי היה חייל אחראי, בעל ידע

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מקצועי ומשמעת, שהוכיח עצמאות, יכולת קבלת החלטות וכושר הסתגלות. מיד עם סיום קורס מפקדי טנקים, בו ביום, חלה יובל בוורטיגו ונעדר כחודשיים מהיחידה ולמרות רצונו העז לשמש כמפקד טנק, לא התאפשר הדבר בשל מצבו הבריאותי. כשהחלים, בקיץ 1995, עבר יובל תאונת דרכים, שבעקבותיה נעדר מהגדוד למשך חודשיים נוספים, במהלכם אושפז ועבר טיפולים. מצבו הבריאותי אפשר לו לעזוב את הגדוד אך יובל, שחש מחויבות עמוקה לחבריו, דרש להישאר עמם ולהמשיך לבצע את משימותיו. בהמשך שירותו, נטל חלק במבצע "ענבי זעם", כשסייע בניהול עבודת חדר המלחמה של הגדוד.

ביום ז' בתמוז תשנ"ו (24.6.1996) נפל יובל בעת מילוי תפקידו, בתאונת דרכים שאירעה בכביש בית שאן-מחולה. יובל יצא מבסיסו על מנת להשתתף בהלוויית ידידה, בת המושב בו גדל, שנהרגה יום קודם לכן. נהג הרכב בו נסע סטה מנתיבו על מנת להימנע מפגיעה ברכב אחר, אך כאשר ניסה לחזור למסלול, התנגש במשאית שבאה ממול. יובל נלכד ברכב שהתלקח, ונהרג במקום. הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. בן עשרים ואחת היה בנפלו. הותיר הורים ושני אחים.

במכתב ניחומים למשפחה השכולה, כתב הרמטכ"ל אמנון ליפקין שחק: "יובל תואר על ידי מפקדיו כחייל מקצועי וממושמע, שזכה להערכה רבה על אופן תפקודו, והיה אהוד ומקובל בקרב מפקדיו וחבריו כאחד".